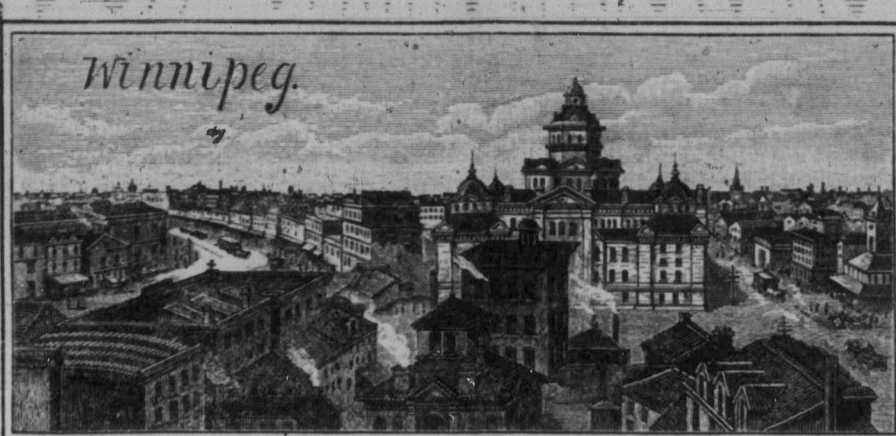

Man Part
Winnipeg DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg
CANADIENSAREN.

N:o 1. Andra årg.

WINNIPEG, MANITOBA, DEN 31 JANUARI 1888.

Lösnummer 5 Cts.

Ett svenskt nybygge i Canada.

En herr H. Rosendahl uttalar sig följande i ett bref till Ystad Allehanda:

Några anteckningar från en resa i Canada torde kanske intressera ert läsare.

Från Minneapolis till Canada gick jernvägen genom den så världsbekända Red River dalen, som är allmänt erkänd för sin bördighet; flera städer äro äfven här belägna. Många svenskar äro här bosatta, hafva egna kyrkor m. m.

Men för att icke denna gång tala för mycket om Föränta Staterna, så låta vi allting gå oommärkt tills vi plötsligt öfverraskades af tulljenssteman från Canadas regering, hvilken i sin helhet lyder under drottning Viktorias af England. Sedan alla kassasäckar m. m. voro genomgåna och allt var undanstökadt, tingo vi åter fortsätta resan.

Landet är här lika väl som i Red River dalen slått som om man ser ut af hafvet; icke en kulle finnes på hundratals mil.

När vi hade tillbringat omkring 2 timmar å jernbanetåget i Canada, voro vi i Winnipeg, en stad med omkring 30,000 invånare, hufvudstad för provinsen Manitoba, samt dessutom medelpunkt för handeln för hela nordvestern.

Bland dem af mina landsmän, som äro här bosatta, får jag nämna M. P. Peterson från Glemminge socken i Ingelstads härad, hos hvilken jag hade mitt hem under den tid jag vistades i Winnipeg. Denne Peterson syntes ha vunnit välbärgad och är utan tvifvel välbergad i ekonomiskt afseende. Han är nämligen egare af Åtskilliga hus inom staden utom allt annat.

Vidare fick jag göra bekantskap med herr Ohlen, bördig från Stockholm, som nu har anställning i regeringens tjänst för att hjälpa och om möjligt skaffa anställning åt ankommande emigranter. Denne man har särskildt lagt sig ut för sina landsmäns bästa och senast förliden höst har han bildat en egen koloni, d. v. s. erhållit tillstånd af regeringen att få ett särskildt landstycke, der endast skandinaver få taga land. Denna koloni kallas Nya Stockholm. Denna plats är belägen omkring 40 svenska mil väster om Winnipeg utmed Canadian-Pacific-jernvägen, omkring 24 svenska mil från stationen Whietwood.

När jag af hr Ohlen fick höra så mycket om detta lands sköna natur och läge m. m. samt att nu tillfälle gifves för hvar och en att få 130 svenska tunnland för nästan ingenting (hvarje landtagare har att lösa papper, hvilka kosta omkring 10 dollars), så yttrade jag, att jag äfven skulle önska se detta land, men jag tyckte det kostade bra mycket att taga en så lång lusttur; omkring 75 kr. Men dagen efter fick jag inbjudning att bese skandinaviska settlementet Nya Stockholm; fri- biljett var beviljad för mig, på an-

modan af hr Ohlen, dels å jernvägens, dels å regeringens bekostnad. Jag fick nämligen icke allenast fri jernvägsresa, utan äfven fritt åkdon från stationen till Nya Stockholm, hvilket kostade omkring 30 kr. Anbudet kände naturligtvis teke: utan med största tacksamhet emottogs.

Omedelbart intog jag plats å ett bitgående persontåg. Föreståndaren för Canada-Pacific-jernvägs land-departement och hr Ohlen tillönskade mig en lycklig och angenäm resa.

Tåget lemnade Winnipeg kl. 10 f. m. och kl. 7 e. m. anlände jag till Whietwood. Under resan nåsredes många fina platser och särskildt en plats vid namn Port La Prairie; der var det finaste land jag någonsin sett, nu stående i sin fägring med svajande hvete-fält, gräs och andra sädeslag. Äfven detta land har för ett fåtal år tillbakat utdelats fritt af regeringen.

Efter att hafva gjort en liten öfversigt öfver deras vidsträckt land-egendom samt noga utspanat huru de tyckte om det, framgick att de i det hela taget voro fullt belåtna, allra helst om de taga i betraktande huru svårt det var att taga sig fram i gamla Sverige.

För torpare och för mindre bemädladt folk, som hafva mod och kraft att i början gå lite motgång och besvär till mötes, tror jag att icke någon mera betryggad framtid kan stå till buds än att i Amerika förskaffa sig ett landstycke, emedan det är en säker garanti för uppehället.

Klimatet är mycket hellsommartro än i Föränta Staterna, emedan der är för varmt om sommaren. Här i Canada är icke mycket varmare än i Sverige.

I sommar ha flera dödsfall inträffat till följd af skottvning i Minneapolis. Flera svenskar hafva träffats af samma öde, deribland tvende

det för sent i år att resa hit; bästa tiden är tidigt på våren.

Om någon önskar någon särskild upplysning om landets egenskaper, så kan ni tillskrifva hr Ohlen hvilken gern besvarar allt; hans adress är "Dominion-Government Immigration Office, Winnipeg, Canada."

Min mening är icke att försöka locka någon hit, ty i så fall är jag neutral. Men jag vet att många äro i knappa omständigheter i Sverige och som utan tvifvel skulle inom kort komma i en oberoende ställning här. Derfor anser jag det vara min pligt att tala efter min öfvertygelse.

Högaktningfullt,
H. ROSENDAHL.

Jag önskar alla mina landsmän och landsmaninnor ett godt och lyckligt nytt år med goda fortjenster, frid och helsa. Jag för min del, med familj, trivdes ganska godt här i detta land. Jag har nu varit här 5½ år. Först då jag kom hit, fick jag arbeta på C. P. R. jernvägen, under 3 månaders tid, och förtjente rätt bra; sedan lyckades jag få arbete i mitt fack, som maskinarbetare, på Waterous Engine Works (Waterous Lokomobil verkstad) i Winnipeg och hade stadigt arbete der i 4 år, då verkstaden flyttades från orten. På hösten 1886 blef jag utan arbete, men fick snart åter sysselsättning på härvarande Messings- och Maskinfabrik, hvilket äges af vår välkände landman, hr Andrew Schmidt, en riktig hedersman i ordets fulla bemärkelse. Som det var knappt om arbete, måste han dock i Februari 1887 afskedas mig, och jag tog plats på härvarande lokomotiv-verkstad. Betalningen var dock så låg, att jag snart flyttade till Vulcans Maskin verkstad, hvarest jag fortfarande är och trivdes ganska godt.

Som jag ser i Eder tidning, så finnes många skandinaver i Winnipeg. Jag är ej personligen bekant med många af dem. Mina festa bekanta, eller rättare sagt, gran- nar, bo vid Catherine street, cirka 7 å 8 familjer, af hvilka vår välbekante och ärade landman Banmästare C. J. Panser är en riktig "krona" bland männen. Vattenåka-re af skandinavisk börd äro talrika, och tjena alla "pengar som gräs" nu för tiden. Endast 2 Maskinverkstäder finnes i Winnipeg, så att för arbetare på detta område utsigterna äro temligen små, isynnerhet om de (arbetarne) ej äro fullt hemma i det engelska språket. De engelska maskinarbetarne här äro ganska egenkära, och kunna ej öfverträffas i munvighet; mycket lätt deremot i arbetet.

Mera en annan gång,
Med största högaktning,
N. AUG. WINBERG.

SCANDINAVIA, MANITOBA.

Nästa morgon styrdes kosan mot Nya Stockholm och anslände jag till kl. 11 f. m. Jag stannade hos den äldste nybyggaren på platsen, Johanson. Han jemte hans son hafva tagit hvardera 160 acres. Vidare äro här bosatta 10 andra familjer.

Landet syntes här vara af ganska god beskaffenhet, litet omväxlande med små dalar och höjder; kullarne äro mest beväxta med småskog, så att det senare slaget kommer aldrig att fattas för deras eget behof. Alla hade plöjt och besatt större och mindre fält med åtskilliga sädeslag, förnämligast hete, och allt såg ganska lofvande ut. Dock har det varit ganska torrt der ute i nordvestern i sommar.

Här i Amerika brukas det icke såsom hemma i Sverige så hvyte om efterhösten. Här sås det tidigt om våren och det hinner fullkomligt till mognad under sommaren, och tadt denna är kortare här än i Skåne.

Men endast varit här några få dagar. Nämnt har man icke hört ömtalas i Manitoba eller nordvestern.

För hvarje idog och flitig ung man, som önskar egna sig åt landbruket, kan icke något bättre tillfälle gifvas än att gå ut till Nya Stockholm och taga 160 acres land, hvilket erhålles fritt.

Nybyggarne der ute önska att så många landsmän som möjligt nå komma ut och bosätta sig der, så att det må blifva ett stort samhälle. I höst skola de bygga skolor. Regeringen betalar halva lönen till skolläraren. De äro fria från all skatt de första åren. För öfrigt är skatten endast en obetydlighet i jämförelse mot den i Sverige.

Men alla, som endast arbeta för krigarnes välfärd, göra bättre i att stanna i Sverige, emedan Amerika icke har några fattighus för dem, som hafva bortlosat sitt gods. För dem, som önska att taga land, är

KORRESPONDENS.

Winnipeg, den 6 Januari, 1888.
Ärade redaktör!

Med största nöje har jag genomläst Eder tidning 15f December månad och tycker den är ganska bra. För det första önskar jag herr redaktören ett godt nytt år och vidare Eder ärade tidning en stor spridning och en snabb tillväxt; samt ett starkt understöd i såväl ord som handling från skandinaverna, åtminstone från dem, som bygga och bo inom Canadas landamären. Så mycket intresse borde väl finnas, att alla utan undantag, borde genom att insända 50 cents såsom prenumeration för ett år, draga hvar och en sitt strå till stacken, och derigenom understödja detta tidningsföretag, hvilket är icke allenast till stor åra och ett icke ringa polijakt inflytande för skandinaverna i Canada, utan också till stor personlig nytta för många af oss.

TANKEKORN.

Utän mod kan ingen vara sann, och utan sanning fins ingen dygd.

Af alla laster är dryckenskapen den, som är mest oförenlig med storhet.

Få menniskor begripa fullständigt hvad de mest skriva och tala om.

Ödmjukhet är en dygd, som alla predika, men ingen öfvar.

Det är icke åtanadet eller drickandet, som man bör tadla, utan öfverdriften.

Af alla handlingar i en mans lif, är det ingen, som mindre angår andra, än den, när han gifter sig; med det fins ingen, med hvilken andra bråka så mycket, som just med den.